

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Œcumenica Cathedræ Apostolicæ Avthoritas

Reding, Augustin

[Ort nicht ermittelt], Anno M.DC.LXXXIX.

Corollarium II. Vtrùm excommunicatio, v.g. Episcopi, semper inferat
depositionem, & an excommunicatio habere possit aliquem internum
effectum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38717

sed Ecclesiae publicam, nec non illius, contra quem agitur censuris, utilitatem spiritualem unice intentam. Quod verò nullam vi Ecclesia cogere possit oblitantes, sed cum his suadendo duntaxat, hortando, & docendo agere debeat, prorsus alienum est à praxi etiam Apostolicam, secundum quam Paulus Corinthium incestuosum Sathanæ tradendum iudicavit.

57. Perperam confundit insuper Elliesius *primarium ac secundarium* potestatis Ecclesiasticæ munus, quorum prius equidem, non nisi in volentes exercetur; uti probant *præallegatæ auctoritates*. At ubi talis agendi modus in protervis & contumacibus locum habere non potest, superest alterum, quasi subsidarium per censuras, & pœnas infligendas remedium, non nisi *secundarium* incumbens potestati pastoralis officij. Quod si verò nec istud *secundarium* remedium sit efficax, non oportet, Episcopum ingerere ultiones gladij materialis, sed nihil superest ipsi, nisi plorare & orare.

58. Nec porro si jurisdictionis ac similia nomina primis Ecclesiae sæculis non fuissent in usu, plus inde evinceretur, ac si mysteria fidei sub vocibus *consubstantialitatis & transsubstantiationis* contenta, elidere quis conaretur ex eo, quod illa nomina non fuerint in usu primæ antiquitatis. Quia denique excommunicationis & depositionis pœna, ipsomet Elliesio fatente, primis Ecclesiae sæculis erat in usu, quæ profecto non in volentes, sed vel maxime invitos ac reluctantes stringi solet, in aperto jam est falsitas Elliesiani principij, quo is Theologus nititur, auctoritatem Ecclesiae in tantum restringere, ut dicat, ei locum non esse nisi erga volentes.

Corollarium. I.

Si quis excommunicatus intrudat se Ecclesiasticis conventibus, aut depositus Episcopus vi retineat Ecclesiam, quidnam superfit remedijs?

59. Huic quæstioni respondet Elliesius. Cum unusquisque jure naturali & civili possit indignos arcere à suis conventibus, utique convenire Ecclesiae quoque potestatem, à suis conventibus arcendi indignos. Circa quod Elliesianum responsum summo opere admiror, quod Theologus ille, non nisi in naturali omnibus societatibus communi jure fundatam dicat illam Ecclesiae potestatem, dum tamen Christus ejus claves *indefinitam* ad quodcunque ligandum & solvendum potestate munivit. Non equidem in usu est Ecclesiae, uti per se ipsam temporali gladio, hic ipse tamen in vi clavium eatenus est in potestate Ecclesiae, seu Cathedræ Apostolicæ, ut isthac erga illos, qui legibus ac censuris suis contumaciter resistunt, possit ejusdem usum præcipere Imperatoribus, ac Regibus, implorando eorum brachium sæculare. Juxta quod proinde principium, probari potest sequens Elliesij doctrina, si excommunicati, iniquitatis, refractarij apertam vim moliantur, tunc recurrendum esse ad Magistratus & Judices sæculares pro

implorando auxilio; cujusmodi implorationem brachij sæcularis pro exequendis Canonibus esse antiquissimam, Concilio etiam Antiocheno Can. 5. ita sanciente, *Si Presbyter, vel Diaconus perseverat perturbare, & Ecclesiam Dei evertere, per externam potentiam seditionis auctor castigetur.*

Corollarium II.

Utrum excommunicatio alicujus, v. g. Episcopi, semper inferat depositionem, & an excommunicatio habere possit aliquem internum effectum?

Simplicibus enuntiationibus expediemus has minoris difficultatis quæstiones. Primum itaque respondet Elliesius pag. 288. quod excommunicatio fertur à Superiore, v. g. ab Episcopo, seu Synodo, tunc Sacerdotem taliter excommunicatum habendum esse pro deposito. Verum hoc merito negandum est. Nam depositionis pœna, utpote gravissima non nisi gradatim intenteatur, si namque excommunicatio non pravaleat, quin Clericus huic obnoxius, in suam nequitiam incedat, tunc non statim, sed ultimo quasi loco per specialem adhuc processum juridicum, sententiamque hinc secutam, infligi solet depositio.

Secundò Elliesius pag. 299. ac sequens, addit, eos, qui ab Ecclesia communiione sine ullâ eorum culpâ secernuntur, non propterea ligatos esse coram Deo, aut damnationi obnoxios: veluti probant testimonia Origenis in cap. 16. Matth. Hieronymi in eundem locum. Augustini. cap. 6. lib. de vera Relig. & Gregorij Magni homil. 26. in Evang. Quibus coronidis loco super additur, quomodo intelligendum sit, quod S. Leo Ep. 92. & Gregorius Magnus homil. 26. in Evang. dicunt, *Sacerdotis sententiam etiam injustam timendam est*. Ad quod Elliesius præsentis pag. 301. recte respondet, timendam esse pastoris sententiam etiam injustam; non quod liget interius conscientiam, sed quia per eam privatur homo Sacramentis, precibus, & alijs officijs, quibus Christianum defungi, par est. Atque hinc, uti S. Leo loco cit. ait, *anima ejus veluti sancta & inermis quodammodo, diabolicis insinuat, ut facile capiatur, oblecta est*. Est ergo talis sententia timenda, quia per eam ab Ecclesie visibilis communiione removemur, tamen propterea non excidamus à sanctitate.

¶

DISQUISITIO XIV.

Quid sentiendum sit de Appellationibus in Galliam ad Iudices sæculares interpositis, si ab abusu Ecclesiasticæ jurisdictionis?

§. I.

EX hujusmodi appellationibus subsistere veram originem & progressum libertatum Eccle-